

Dramatisk folkdans på helafton i Gnesta

I Livfulla folkscener förs handlingen vidare i Svensk Folkdansensemblens version av Strindbergs "Kronbruden".

GNESTA (SN):

När August Strindberg fick idén till "Kronbruden" var han, som så många andra, påverkad av nationalromantiska strömningar, som präglade Sverige i slutet av 1800-talet.

Men vartefter arbetet med pjäsen fortskred, blev tonen i handlingen allt mörkare, och av det nationalromantiska återstod till sist egentligen bara miljön: en fädbodvall, en kvarnkammare och ett torpkök. Tonvikten kom att ligga på den skam det innebar att vara ogift mor, där kvinnan ensam fick stå för skuldkänslorna.

Helafton

Det kan synas märkligt, att en folkdansensemble väljer detta drama som utgångspunkt för en helaftonsföreställning. Man brukar ju inte förknippa folkdans med dramatik, tvärtom. Den uttrycker oftast livsglädje och glättig samvaro. Men Bert Persson, koerograf och konstnärlig ledare för Svensk Folkdansen-

semble, fastnade för motivet.

Med hjälp av sin egen koreografiska fantasi och duktiga dansare har han skapat en dramatisk föreställning, där det visserligen är svårt att följa handlingen, om man inte har tillgång till den förklarande texten i programbladet, men så är det ju i de flesta baletter, även de klassiska.

Dansar med glädje

Som hos alla fria grupper, deltar även här dansarna i bakom arbetet. De har gjort scenografi, kostymer, musikarrangemang och ljussättning, med gott resultat. Och framförallt dansar de med stor glädje och uttrycksfullhet.

De stora ensemblescenerna för handlingen vidare mot det obönhörliga slutet, något förenklat i jämförelse med Strindbergs pjäs, men med god dramatisk effekt. Möjligen blir de ibland litet för utdragna och kunde kortas något, till fördel för rytmen i föreställningen.

Vid föreställningen i Gnestä

dansade Ingrid Frykmo Kerstis roll, visserligen utan den tydliga bitterheten i pjäsen, men med fin inlevelse i kärleken till Mats och skuldkänslan inför sitt brott att lämna barnet till jordemodern, för att få bli kronbrud.

Jonas Svensson fick fint fram troskyldigheten hos Mats och Petra Molin lyckades i både mimik och kroppshållning uttrycka misstänksamheten och hatet hos hans syster Britta. Jordegumman dansades skrämmande effektfullt av Thomas Berggren.

Föreställningen, som är en av många manifestationer inför folkmusikåret 1990, hade sin premiär på Södra Teatern i Stockholm i januari, och har sedan dess visats i bla Göteborg med flera platser i södra Sverige och kommer nu i höst att dansas upp i tex Östersund och på andra håll i Norrland.

Den gör reklam för folkdansen och folkmusiken, vilket märktes vä på enstusiasmen hos den ovanligt fulltaliga publiken i Gnesta.

SOLWEIG GESTER